

РЕШЕНИЕ

№ 7858

гр. София, 13.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 13.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **8108** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 80, ал. 3 от Закона за държавната собственост /ЗДС/.

Образувано е по жалба на О. В. В., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РД-15-123 от 17.07.2013 г. на Областния управител на област С., с която на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС, се изземва недвижим имот – частна държавна собственост, представляващ жилище, находящо се в [населено място], район "С.", м. „Фондови жилища”, [жилищен адрес] вх. „А”, етаж 6, ап. № 21, управляван от Държавно предприятие „Национална компания железопътна инфраструктура” /ДП "Н."/). Твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материално и процесуалноправните норми, както и в противоречие с целта на закона. Навеждат се доводи, че заповедта е посочен единствено като мотив, че правоотношението е срочно. В съдебно заседание, жалбоподателят лично и чрез пълномощника си адв. Б., моли съда да отмени оспорената заповед.

Ответникът – Областен управител на област С., представляван от К. Г., мл. експерт в Дирекция „АПОФУС”, моли съда да отхвърли жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – З. С. М., моли съда да уважи жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заповед № 78/14.12.1984 г. на началника на Железопътно управление, С. М. Г., съпругата и детето му са настанени във ведомствен на ЖП транспорт апартамент №

21, находящ се в обект „Младежко общежитие”, вх. А, ет. 6,[жк], [населено място]. С решение от 31.07.1991 г. по брачно дело № 234/1991 г., на Втори районен съд – С., е прекратен брака, сключен между О. В. Г. и С. М. Г., като семейното жилище е предоставено за ползване от Г. и малолетното им дете. На 10.11.1997 г., съгласно настанителна заповед № 78/10.11.1984 г. е сключен договор за наем на имот частна държавна собственост (АЧДС № 06087/20.09.2006 г.), между Областен управител на Област С. и О. В. В., с неопределен срок. Със заповед № 1857 от 30.10.2007 г. на генералния директор на Н., на осн. чл. 20, ал. 1 от ЗЖТ, Решение № 11.7.17 от протокол № 74 на заседание на управителния съвет на Н., В. е настанена в жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. На 01.11.2007 г., въз основа на настанителна заповед № 1857/30.10.2007 г., за същия имот е сключен договор за наем между Н. и О. В. В., със срок от 3 години.

С писмо рег. № 5903 на 08.10.2010 г., директора на ЖП С. – 1 е уведомил В., че в едномесечен срок от изтичане на срока на договора от 01.11.2007 г., следва доброволно да освободи жилището. Генералният директор на ДП „Н.”, с писмо рег. № 7465/23.12.2010 г. е уведомил жалбоподателката, че поради зимния сезон срокът за опразване на жилището се удължава до 31.03.2011 г. С писмо № ЖИ-19168/14.10.2011 г., генералният директор на ДП „Н.” е уведомил О. В., че в 7 дневен срок от получаване на писмото, следва да освободи ведомствения имот.

С писмо рег. № 13932/31.10.2012 г. е изпратено искане от „Н.” до Областния управител на област С., за издаване на заповед за изземване на държавен имот на осн. чл. 80 от ЗДС, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Областния управител с писмо рег. № 47/18 от 04.12.2012 г. е уведомил В., че съобразно чл. 26, ал. 1 от АПК е започнало административно производство за принудително изземване на жилището, като е даден 14 дневен срок за депозиране на възражения. С писмо с вх. № 47/18/20.12.2012 г., О. В. е депозирала възражения във връзка с получената покана за доброволно изпълнение. Областния управител, с писмо рег. № 47/18/23.04.2013 г., на осн. чл. 34, ал. 3 от АПК е поискал от ДП „Н.” становище във връзка с полученото възражение. Директорът на Ж. С. е изпратил становище до Областния управител с вх. № 47/18/14.05.2013 г., в което счита наведените във възражението твърдения за неоснователни.

Въз основа на горното е издадена заповед № РД-15-123 от 17.07.2013 г. на Областния управител на област С., с която на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС, се изземва недвижим имот – частна държавна собственост, представляващ жилище, находящо се в [населено място], район ”С.”, м. „Фондови жилища”, [жилищен адрес] вх. „А”, етаж 6, ап. № 21, управляван от ДП ”Н.”, от жалбоподателя В..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е входяща с вх. № 47/18 на 01.08.2013 г., чрез административния орган до АССГ, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Областен управител на област С., оправомощен по силата на закона, съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от ЗДС, да издава заповеди за изземване на имоти – държавна собственост, в предвидената от чл. 59 от АПК форма и съдържание. Съгласно

разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от ЗДС, имот държавна собственост, който се владее или държи без правно основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител във основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство. За да бъде законосъобразна една заповед за изземване на недвижим имот на осн. чл. 80, ал. 1 от ЗДС, при издаването и следва да са налице кумулативно три предпоставки: 1. имотът, предмет на заповедта да е държавна собственост; 2. да се владее или държи от адресата на заповедта и 3. владенето или държането да е без правно основание. От доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че към датата на издаване на оспорения административен акт, в конкретния случай са били налице и трите, кумулативно предвидени по закон предпоставки. Процесният апартамент е ведомствен, държавна собственост, съгласно АЧДС № 06087/20.09.2006 г. Същият се владее и държи от жалбоподателката и е обитаван и държан без правно основание. Безспорно е установено, че сключеният договор между В. и НК „ЖИ” от 01.11.2007 г. със срок от три години е прекратен, поради изтичането му на 01.11.2010 г. Още повече, че наемодателят е заявил ясно и категорично волята си с писмо рег. №5903/08.10.2010 г., съобщено на 15.10.2010 г., договора да не бъде продължаван. С изтичането на срока на договора и даденото едномесечно предизвестие, наемното правоотношение се счита за прекратено. Оттук следва да се приеме, че към датата на издаване на оспорения административен акт, жалбоподателката е държала и обитавала без правно основание жилището.

За неоснователни следва да се приемат възраженията на жалбоподателката, че тя обитава процесното жилище на валидно правно основание, а именно по чл. 32а от Правилника за прилагане на ЗДС /ППЗДС/ във вр. с П.. 65 от Закона за изменение и допълнение на ЗДС /ЗИД ЗДС/. В разпоредбата на П.. 65 от ЗИД ЗДС е предвидено, че лица, обитаващи държавни ведомствени жилища и ателиета, настанени по установения ред до 01 юни 1996 г., които са пенсионери, преживели съпрузи или пострадали от трудова злополука, довела до трайна нетрудоспособност, имат право да ги ползват пожизнено, ако отговорят на определени условия, като в 6 месечен срок от влизане в сила на закона, тези лица следва да подадат заявление до областния управител по местонахождение на имота – държавна собственост, или до ръководителя на съответното ведомство, което управлява имота. Правата и задълженията се определят с договор, сключен с областния управител или с ръководителя на ведомството, на което имотът е предоставен за управление. Видно от доказателствата по преписката, заявление с искане за сключване на пожизнен договор не е подадено от страна на В.. Дори да се приеме, че жалбоподателката е наемател на жилището по силата на безсрочен договор за наем, то същият следва да се счита за прекратен с изтичането на срока на предизвестията по реда на чл. 238 от ЗЗД, приложим на осн. чл. 24, ал. 1 от ЗДС, дадено с писмо изпратено от НК „ЖИ” с рег. №5903/08.10.2010 г. и съобщено на 15.10.2010 г. След изтичането на едномесечния срок, а именно 15.11.2010 г., държането и обитаването на имота от страна на В. е било без правно основание. Тук следва да се отбележи, че наведените в жалбата доводи за нищожността на клауза в договора за наем, може да бъде обсъждана единствено в самостоятелно производство по оспорване на договора.

Съответно на процесуалните правила, при започване на административното производство, жалбоподателят е бил уведомен за започване на производство по чл. 80 от ЗДС. Съобразно с въведеното задължение в разпоредбата на чл. 26 от АПК,

административния орган е уведомил О. В. за започване на административното производство за изземване на имота на основание, държане без правно основание. Възможността на адресата на административния акт, да се защити срещу фактите служещи за издаване на акта, чрез посочването на други факти, от които извлича изгодни за себе си правни последици не е пречатствана.

Ето защо, в конкретния случай, правилно административния орган е приел, че са налице основания за изземване на имота, издал е заповедта при правилно приложение на материалния закон и при спазване на процесуалните правила. Следователно, Заповед № РД-15-123 от 17.07.2013 г. на Областния управител на област С. е законосъобразна, и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Съгласно правилата на процеса и неговия изход, жалбоподателя следва да заплати на ответника на основание чл. 143, ал. 3 от АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, съгласно Наредба №1/09.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. В. В., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № РД-15-123 от 17.07.2013 г. на Областния управител на област С..

ОСЪЖДА О. В. В., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ на Областен управител на област С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ